

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1937-1938	N° 287		Zittingsjaar 1937-1938
	SEANCE du 29 juin 1938	VEROADERING van 29 Juni 1938	

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'avant-dernier alinéa de l'article 6 de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'avant-dernier alinéa de l'article 6 de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail — Lois coordonnées des 24 décembre 1903, 3 août 1926, 15 mai 1929, 30 décembre 1929 et 18 juin 1930 — détermine la manière d'établir le salaire de base des ouvriers occupés dans les entreprises atteintes de chômage intermittent, régulier ou irrégulier.

La loi distingue entre l'ouvrier victime d'un accident qui entraîne une incapacité permanente ou la mort et l'ouvrier atteint d'un accident n'entraînant qu'une incapacité temporaire.

Dans le premier cas: (accident entraînant une incapacité permanente ou la mort) le salaire de base est formé par le salaire effectivement payé, majoré de la rémunération hypothétique afférente aux jours de chômage.

Dans le second cas: (accident n'entraînant qu'une incapacité temporaire) le salaire de base s'identifie avec le salaire effectivement payé à l'ouvrier.

« Il a paru, dit l'exposé des motifs de la loi, qu'il convenait de limiter l'application de la règle susvisée (reconstitution du salaire hypothétique) aux seuls accidents ayant entraîné une incapacité permanente ou la mort, car en l'étendant même au cas d'incapacité temporaire, on risquerait d'allouer des indemnités journalières souvent supérieures au demi-salaire quotidien, voire au salaire quotidien entier que la victime gagnait avant son accident.

» Il faut éviter que la victime puisse trouver un intérêt

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de voorlaatste alinea van artikel 6 van de wet op de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De voorlaatste alinea van artikel 6 van de wet op de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen — Samengeordende wetten van 24 december 1903, 3 Augustus 1926, 15 Mei 1929, 30 December 1929 en 18 Juni 1930 — bepaalt de wijze waarop het basisloon van de arbeiders, gebezigd in de ondernemingen, getroffen door bij tussenpoozen geregeld of ongeregeld voorkomende werkloosheid, wordt vastgesteld.

De wet maakt onderscheid tusschen den arbeider, slachtoffer van een ongeval dat een voortdurende ongeschiktheid tot werken of het overlijden heeft veroorzaakt, en den arbeider slachtoffer van een ongeval dat slechts een tijdelijke ongeschiktheid tot werken heeft veroorzaakt.

In het eerste geval: (ongeval dat een voortdurende ongeschiktheid of het overlijden veroorzaakt) wordt het basisloon gevormd door het werkelijk betaalde loon, verhoogd met de onderstelde vergoeding welke betrekking heeft op de werkloze dagen.

In het tweede geval: (ongeval dat slechts een tijdelijke ongeschiktheid tot werken veroorzaakt) stemt het basisloon overeen met het aan den werkmans werkelijk betaalde loon.

« Het leek nochtans — aldus luidt de Memorie van Toelichting der wet — dat de toepassing van bedoelde bepaling (wedersamenstelling van het ondersteld loon) alleen diende beperkt tot de gevallen welke een voortdurende ongeschiktheid of den dood tengevolge hebben, want indien zij ook tot de gevallen van tijdelijke ongeschiktheid werd uitgebreid, liep men gevaar dagelijksche vergoedingen te verleenen, welke het halfdagloon, ja zelfs het totaal dagloon dat de (n) getroffenene vóór het ongeval verdiende, zouden overtreffen. » Dient er niet vermeden dat de getroffenene er een gel-

» pécuniaire soit à provoquer l'accident, soit à prolonger
» indûment l'incapacité qui en résulte ».

Il faut modifier le système établi par la loi, système qui cause — en temps de crise surtout — un préjudice injustifié aux ouvriers victimes d'accidents n'entraînant qu'une incapacité temporaire.

Ces ouvriers touchent des indemnités dérisoires.

Exemple :

Un ouvrier tourneur gagnant 56,50 frs par jour, a travaillé pendant l'année qui a précédé l'accident, 146 jours, mais a chômé involontairement — pour causes indépendantes de sa volonté — 154 jours. Il a gagné 8,249 fr. pour les 146 jours de travail. S'il subit une incapacité de travail de dix jours, il touchera dix fois 11.30 francs, soit 113 francs.

Si cet ouvrier avait gagné 28.25 frs par jour, l'indemnité temporaire totale atteindrait à raison de 5.65 frs par jour la somme de 56.50 frs.

Cet ouvrier ne peut recevoir aucun secours de la mutualité, ni de la caisse de chômage.

Pour mettre fin à cette situation lamentable, il suffit d'appliquer à l'accident n'ayant entraîné qu'une incapacité temporaire, les principes admis par la loi, pour les accidents qui ont entraîné une incapacité permanente ou la mort.

C'est le but de la proposition de loi que nous avons l'honneur de déposer.

» delijk belang kon bij hebben, hetzij om het ongeval te
» veroorzaken, hetzij om de daaruit spruitende tijdelijke
» ongeschiktheid onrechtmatig te verlengen ».

Het bij de wet ingevoerd stelsel dient gewijzigd, daar het — vooral in crisistijd — een niet te rechtvaardigen nadeel berokkent aan de werklieden die slachtoffer zijn van ongevallen die slechts een tijdelijke arbeidsonbewaamheid voor gevolg hebben.

Die werklieden ontvangen bespottelijke vergoedingen.

Voorbeeld :

Een draaier, wiens loon 56.50 fr. per dag bedraagt, werkte gedurende 146 dagen, in den loop van het jaar voorafgaande aan het ongeval, doch — wegens omstandigheden waaraan hij vreemd was — bleef hij gedurende 154 dagen onvrijwillig werkloos. Hij verdiende 8,249 fr., voor de 146 dagen arbeid. Indien hij een arbeidsonbewaamheid van tien dagen ondergaat, zal hij tien maal 11.30 fr., of samen 113 frank, ontvangen.

Indien die werkmán 28.25 fr. per dag had verdiend, zou de totale tijdelijke vergoeding, tegen 5.65 fr. per dag, het bedrag hebben bereikt van 56.50 fr.

Deze arbeider kan geen enkel hulpgeld van de mutualiteit, noch van de werklozenkas, ontvangen.

Om aan dezen jammerlijken toestand een einde te maken, volstaat het aan het ongeval, dat slechts een tijdelijke ongeschiktheid tot werken heeft veroorzaakt, de beginselen toe te passen, door de wet aangenomen, voor de ongevallen die een bestendige ongeschiktheid tot werken of het overlijden hebben veroorzaakt.

Dit is het doel van het wetsvoorstel dat wij de eer hebben neer te leggen.

G. HOYAUX.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

A l'article 6, avant-dernier alinéa, de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail — Lois coordonnées des 24 décembre 1903, 3 août 1926, 15 mai 1929, 30 décembre 1929 et 18 juin 1930 — les mots « en cas d'incapacité permanente ou de décès de la victime », sont supprimés.

WETSVOORSTEL

EENIG ARTIKEL.

In artikel 6, voorlaatste alinea, van de wet op de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen — Samengeordende wetten van 24 December 1903, 3 Augustus 1926, 15 Mei 1929, 30 December 1929 en 18 Juni 1930 — worden de woorden « in geval van voortdurende ongeschiktheid of van overlijden van den getroffene » — geschrapt.

G. HOYAUX.
E. SCHEVENELS.
J. MARTEL.